

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 625

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 iulie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
152.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2000 privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România	2-3		
632.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2000 privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România	3		
★				
156.	— Lege pentru modificarea art. 25 alin. (4) lit. i) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	4		
637.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 25 alin. (4) lit. i) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	4		
★				
157.	— Lege privind înființarea Muzeului Ororilor Comunismului în România	5		
638.	— Decret pentru promulgarea Legii privind înființarea Muzeului Ororilor Comunismului în România	5		
★				
159.	— Lege pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice.....	6		
640.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către			
			regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice.....	7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
		Decizia nr. 285 din 7 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.....	7-13	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
523.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 500/2017 privind aprobarea schemei „Ajutor de <i>minimis</i> pentru aplicarea programului de susținere a crescătorilor de ovine pentru comercializarea lânii”		13-14	
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
163.	— Decizie privind eliberarea domnului Simion-Adrian Purza din funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României		14	
164.	— Decizie privind numirea domnului Simion-Adrian Purza în funcția de secretar de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României.....		15	
165.	— Decizie privind numirea doamnei Liana Andreea Negoită în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României		15	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2000 privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 21 din 26 august 2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, adoptată în temeiul art. 1 pct. III.5 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 29 august 2014, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 3¹, cu următorul cuprins:

„3¹. **La articolul 9, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(5) Inspecția tehnică periodică se efectuează în stații autorizate sau în reprezentanțe R.A.R., conform legislației în vigoare.»

2. La articolul I punctul 16, litera b) a alineatului (2) al articolului 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) pentru lumina albastră — autovehiculele aparținând poliției, jandarmeriei, poliției de frontieră, serviciului de ambulanță sau medicină legală, protecției civile, Ministerului Apărării Naționale, unităților speciale ale Serviciului Român de Informații și ale Serviciului de Protecție și Pază, Administrației Naționale a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justiției, atunci când se deplasează în acțiuni de intervenție sau în misiuni care au caracter de urgență;”

3. La articolul I, după punctul 24 se introduc patru noi puncte, punctele 24¹—24⁴, cu următorul cuprins:

„24¹. **La articolul 102 alineatul (1), punctul 10 se abrogă.**

24². **La articolul 102 alineatul (3), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:**

«f) deținerea, montarea sau folosirea în circulația pe drumurile publice a mijloacelor speciale de avertizare sonoră sau luminoasă pe vehiculele care nu au acest drept.»

24³. **La articolul 103 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«c) pentru o perioadă de 90 de zile când fapta conducătorului de autovehicul sau tramvai a fost urmărită ca infracțiune contra siguranței circulației pe drumurile publice și procurorul sau instanța de judecată a dispus clasarea în condițiile art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul de procedură penală, renunțarea la urmărirea penală, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei dacă nu a fost dispusă obligația prevăzută la art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal;».

24⁴. **La articolul 103 alineatul (1), după litera c) se introduc două noi litere, literele d) și e), cu următorul cuprins:**

«d) pentru o perioadă de 90 de zile în cazul accidentului de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane dacă a fost încălcată o regulă de circulație pentru care prezenta ordonanță de urgență prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce și instanța de judecată sau procurorul a dispus clasarea în condițiile art. 16 alin. (1) lit. b), e) și g) din Codul de procedură penală, renunțarea la urmărirea penală, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării

pedepsei dacă nu a fost dispusă obligația prevăzută la art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal ori încetarea procesului penal în condițiile art. 16 alin. (1) lit. e) și g) din Codul de procedură penală; e) pentru o perioadă de 90 de zile, când titularul permisului de conducere a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă pentru infracțiunile prevăzute la art. 334 alin. (1) și (3) din Codul penal.»

4. La articolul I punctul 26, litera b) a alineatului (1) al articolului 106 se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în situațiile prevăzute de art. 103 alin. (1) lit. c)—e);”

5. La articolul I, după punctul 33 se introduce un nou punct, punctul 33¹, cu următorul cuprins:

„33¹. **Articolul 118 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 118. — (1) Împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.

(2) Plângerea suspendă executarea amenzii și a sancțiunii contravenționale complementare dispuse prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției de la data înregistrării la judecătoria prevăzută la alin. (1).

(3) Dovada înregistrării plângerii se prezintă de către contravenient, personal sau prin reprezentant legal, la unitatea de poliție din care face parte agentul constatat. La data prezentării dovezii înregistrării plângerii, unitatea de poliție din care face parte agentul constatat va efectua mențiunile în evidențe și va restitui permisul de conducere, reținând dovada înlocuitoare.

(4) Suspendarea exercitării dreptului de a conduce se reia în ziua următoare celei în care a fost predat permisul de conducere, dar nu mai târziu de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care instanța a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției. Sancțiunea contravențională complementară constând în suspendarea dreptului de a conduce își produce efectele fără îndeplinirea vreunei alte formalități.

(5) Predarea permisului de conducere de către contravenient se face personal, prin reprezentant legal sau prin servicii de curierat, cu aviz de primire, în termenul prevăzut la alin. (4), la serviciul/biroul poliției rutiere, care îl va înainta unității de poliție care îl are în evidență.

(6) Se consideră îndeplinită obligația de predare a permisului de conducere și în cazul în care documentul este transmis prin servicii de curierat, cu aviz de primire, în termenul prevăzut la alin. (4) la serviciul/biroul poliției rutiere. Data care se ia în considerare este data predării permisului către serviciul de curierat. Dovada înlocuitoare se eliberează la data prezentării titularului înăuntrul termenului de suspendare a dreptului de a conduce la serviciul/biroul poliției rutiere la care a înaintat permisul de conducere.

(7) În cazul în care contravenientul nu predă permisul de conducere în termenul prevăzut la alin. (4), durata de suspendare a exercitării dreptului de a conduce se majorează de drept cu 30 de zile, fără îndeplinirea vreunei alte formalități.

(8) În sensul prezentului articol, prin **serviciu al poliției rutiere** se înțelege serviciul poliției rutiere din structura unui inspectorat județean de poliție, Brigada Rutieră din cadrul Direcției Generale a Municipiului București sau biroul de poliție autostrăzi din cadrul Brigăzii Autostrăzi și Misiuni Speciale din structura Inspectoratului General al Poliției Române.»

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 30 august 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 167/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (3), după litera p) se introduc două noi litere, literele q) și r), cu următorul cuprins:

„q) *laborator mobil* — autovehicul dotat cu echipamentele necesare efectuării inspecției tehnice periodice la tractoare agricole sau forestiere și la mașini și utilaje autopropulsate pentru lucrări, care se poate deplasa la o locație convenită la cererea primăriei comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București, după caz;

r) *atestat tehnic* — document emis de R.A.R. pentru mașinile și utilajele autopropulsate pentru lucrări care include date de identificare și caracteristici tehnice ale acestora.”

2. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Inspecția tehnică periodică la vehiculele agreate pentru transportul mărfurilor periculoase, la vehiculele destinate exclusiv transportului de butelii de gaze, la remorcile-cisternă lente destinate transportului de mărfuri periculoase, la vehiculele istorice, la autovehiculele destinate competițiilor sportive, la

vehiculele cu caracteristici speciale, la vehiculele înregistrate prevăzute la art. 2 alin. (3) lit. m) care nu dețin atestat tehnic, la vehiculele radiate din evidență care au fost înmatriculate ori înregistrate anterior în România în vederea înmatriculării sau a înregistrării, precum și inspecția tehnică în vederea redobândirii certificatului de înmatriculare ori a certificatului de înregistrare se efectuează numai de personalul R.A.R., în conformitate cu reglementările prevăzute la art. 1 alin. (2).”

3. La articolul 5, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Inspecția tehnică periodică la tractoare agricole sau forestiere și la mașini și utilaje autopropulsate pentru lucrări poate fi efectuată și cu laboratoare mobile din dotarea R.A.R. în conformitate cu reglementările prevăzute la art. 1 alin. (2).

(12) Registrul Auto Român asigură echipamentele și resursele umane necesare respectării prevederilor alin. (11).”

4. La articolul 67, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 67. — (1) În vederea obținerii certificatului de înregistrare cu mențiunea «Pentru acest vehicul, inspecția tehnică periodică nu este obligatorie» solicitantul va depune la emitent atestatul tehnic, emis de R.A.R., la cerere, din care să rezulte că vehiculul respectiv nu se supune inspecției tehnice periodice.”

Art. III. — În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi, Ministerul Transporturilor actualizează Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.133/2005 pentru aprobarea Reglementărilor privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România — RNTR 1, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 21 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU

București, 24 iulie 2019.

Nr. 152.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2000 privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2000 privind inspecția tehnică periodică a vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 24 iulie 2019.

Nr. 632.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea art. 25 alin. (4) lit. i) din Legea nr. 227/2015
privind Codul fiscal**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 25 alineatul (4) litera i) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. valoarea calculată prin aplicarea a 0,75% la cifra de afaceri; pentru situațiile în care reglementările contabile aplicabile nu definesc indicatorul cifra de afaceri, această limită se determină potrivit normelor;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 25 iulie 2019.
Nr. 156.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 25
alin. (4) lit. i) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 25 alin. (4) lit. i) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 25 iulie 2019.
Nr. 637.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind înființarea Muzeului Ororilor Comunismului în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Prezenta lege are ca obiect de reglementare înființarea Muzeului Ororilor Comunismului în România, denumit în continuare *Muzeul*, instituție publică de importanță națională, cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale.

(2) Înființarea și organizarea Muzeului se supun prevederilor Legii muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 189/2008 privind managementul instituțiilor publice de cultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 269/2009, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Muzeul are ca obiectiv prezentarea realităților vieții social-economice și culturale din România în perioada 1945—1989, cu scopul informării corecte a publicului asupra abuzurilor, crimelor, torturilor asupra oponentilor regimului comunist.

(2) Muzeul are ca scop colectarea, studierea, colecționarea, conservarea, etalarea și punerea în valoare a pieselor ce alcătuiesc patrimoniul Muzeului.

(3) Patrimoniul Muzeului se constituie din colecții de piese și documente realizate în colaborare cu Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, precum și în colaborare cu alte instituții publice, din piese provenind din transferuri, donații și achiziții, conform legii.

(4) Organizarea și funcționarea Muzeului se desfășoară în conformitate cu regulamentul de organizare și funcționare, precum și cu regulamentul de ordine interioară, avizate de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor și aprobate prin ordin al ministrului culturii și identității naționale.

Art. 3. — Activitatea Muzeului este finanțată din subvenții de la bugetul de stat, prin Ministerul Culturii și Identității Naționale, și din venituri proprii provenite din activități specifice, donații și sponsorizări.

Art. 4. — În termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Culturii și Identității Naționale va elabora proiectul de hotărâre privind înființarea Muzeului Ororilor Comunismului în România, ce va fi adoptată de Guvern și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 25 iulie 2019.

Nr. 157.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind înființarea
Muzeului Ororilor Comunismului în România

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind înființarea Muzeului Ororilor Comunismului în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 25 iulie 2019.

Nr. 638.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 23 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) a participat în acțiuni de împotrivire cu arma în mână și de răsturnare prin forță a regimului comunist până la data de 31 decembrie 1964.”

2. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Persoanele care s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a), b), e) și f) și alin. (2) au dreptul la o indemnizație lunară de 700 lei pentru fiecare an de detenție, strămutare în alte localități, deportare în străinătate sau prizonierat, indiferent dacă sunt sau nu sunt pensionate.”

3. La articolul 4, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Indemnizațiile acordate în baza prezentei legi sunt neimpozabile și nu se iau în calcul la stabilirea altor drepturi potrivit legii.”

4. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Soțul/Soția celui decedat în luptele cu organele de represiune comunistă, în răscoale țărănești ori decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, deportați, prizonieri sau cărora li s-a stabilit domiciliu obligatoriu, are dreptul la o indemnizație lunară de 700 lei neimpozabilă, dacă ulterior nu s-a recăsătorit.”

5. La articolul 8, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Persoanele aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 pot fi scutite de la plata impozitelor și taxelor locale, prin hotărâre a consiliului local.”

6. După articolul 14 se introduce un nou articol, articolul 14¹, cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. — Consiliile locale ale municipiilor pe raza cărora funcționează filiale sau subfiliale ale Asociațiilor Foștilor Deținuți Politici și/sau ale Deportărilor ori sediile centrale ale acestora pot atribui spații corespunzătoare cu scutire de la plata impozitelor, taxelor și chiriiilor pe perioada existenței acestora.”

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 31 august 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6¹. — Dovedirea situațiilor prevăzute la art. 1 se face de către persoanele interesate, cu acte oficiale, eliberate în termen de 30 de zile, la cerere, de către organele competente, sau prin orice mijloc de probă prevăzut de lege. În cazul persoanelor cu domiciliul în străinătate dovedirea situațiilor prevăzute la art. 1 se poate face și cu documente oficiale emise de către organele competente din statul de reședință.”

2. La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererile pentru stabilirea drepturilor prevăzute în prezenta ordonanță se depun la casa județeană de pensii sau, după caz, la Casa de Pensii a Municipiului București. În cazul persoanelor cu domiciliul în străinătate, cererile pot fi transmise și prin alte mijloace de comunicare, inclusiv în format electronic, cu confirmare de primire.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi
persoanelor persecutate din motive politice de dictatura
instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor
deportate în străinătate ori constituite în prizonieri
și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999
privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate
de către regimurile instaurate în România cu începere
de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945
din motive etnice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 25 iulie 2019.
Nr. 640.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 285

din 7 mai 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. g)
din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea
demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea
corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea
Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților
publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției,
precum și ale art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea
funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007
privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate,
precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative**

Valer Dorneanu — președinte
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător

Simona-Maya Teodoroiu — judecător
Varga Attila — judecător
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Constantin F. Niță în Dosarul nr. 5.149/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.594D/2017.

2. La apelul nominal răspunde consilierul juridic Georgiana Habără, cu delegație depusă la dosar, pentru partea Agenția Națională de Integritate. Lipsesc autorul excepției de neconstituționalitate. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în următoarele dosare: Dosarul nr. 2.118D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 și ale art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010, ridicată de Balogh Tibor în Dosarul nr. 43.363/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 2.203D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003, ridicată de Dumitru Blejan în Dosarul nr. 1.201/90/2016 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal; Dosarul nr. 2.367D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, ridicată de Gheorghe Stroe în Dosarul nr. 15.721/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal, în dosarele nr. 2.118/D/2017, nr. 2.203D/2017 și nr. 2.367D/2017, răspunde consilierul juridic Georgiana Habără, cu delegații depuse la dosare, pentru partea Agenția Națională de Integritate. De asemenea, în Dosarul nr. 2.118D/2017, răspunde doamna avocat Păuna Neculae, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, pentru autorul excepției Balogh Tibor. Lipsesc autorii excepției de neconstituționalitate în dosarele nr. 2.203D/2017 și nr. 2.367D/2017. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Avocatul autorului excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 2.118D/2017, consilierul juridic al Agenției Naționale pentru Integritate și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.118/D/2017, nr. 2.203D/2017 și nr. 2.367D/2017 la Dosarul nr. 1.594D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 2.118/2017, care solicită admiterea acesteia. În acest sens susține că dispozițiile criticate contravin art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece sunt lipsite de previzibilitate și claritate, sens în care invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, după intrarea în vigoare a noului Cod civil, noțiunea de „comerciant” nu mai are reglementare, în prezent folosindu-se noțiunea de „profesionist”. Precizează că, atât în

Legea nr. 161/2003, cât și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, regăsim noțiunea de „comerciant”, ceea ce creează confuzie. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 603 din 6 octombrie 2015, prin care s-a constatat că noțiunea de „raport comercial” nu mai este expres definită de legislația în vigoare, fiind lipsită de claritate și previzibilitate. Totodată, susține că dispozițiile de lege criticate reprezintă restrângeri ale unor drepturi fundamentale, și anume ale dreptului la muncă, ale dreptului de a fi ales și ale libertății economice. Or, potrivit art. 53 din Constituție, restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale se realizează în anumite condiții expres prevăzute de Legea fundamentală. Cât privește dispozițiile art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010, arată că instanța de contencios constituțional a statuat, în jurisprudența sa constantă, că normele de tehnică legislativă impun ca textul să fie clar, fluent și inteligibil, în acest sens fiind și jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție. Consideră că dispozițiile de lege criticate, din Legea nr. 161/2003, încalcă și art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, față de împrejurarea că reglementează același tratament juridic, atât pentru comercianții care realizează profit prin desfășurarea unei activități economice, cât și pentru cei care nu realizează profit, ceea ce conduce la discriminări. Astfel, potrivit art. 3 alin. (2) din Codul civil, este considerat profesionist cel care exploatează o întreprindere. *Per a contrario*, cel care nu îndeplinește condițiile prevăzute în Codul civil nu poate fi denumit profesionist. Or, în situația în care persoana care deține o funcție publică nu exercită efectiv o activitate economică și nu realizează profit, nu există pericolul afectării integrității în exercitarea funcției publice. În final, susține că textele de lege criticate încalcă și dreptul la muncă și dreptul de a fi ales, prin raportare la art. 53 din Constituție, deoarece pierderea exercițiului funcției publice și decăderea din dreptul de a fi ales pe o perioadă de 3 ani conduc la depășirea limitelor prevăzute de art. 53 din Constituție.

7. Consilierul juridic al Agenției Naționale pentru Integritate solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 396 din 1 octombrie 2013, nr. 114 din 3 martie 2016 sau nr. 640 din 1 noiembrie 2016.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. În dosarele nr. 1.594D/2017, nr. 2.118D/2017 și nr. 2.367D/2017, prin Încheierea din 3 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.149/2/2016, prin Sentința civilă nr. 348 din 7 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 43.363/3/2015, și prin Încheierea din 28 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 15.721/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 și ale art. 25 din Legea nr. 176/2010, cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 și ale art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010, respectiv cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010.** Excepția de

neconstituționalitate a fost ridicată de Constantin F. Niță, de Balogh Tibor și de Gheorghe Stroe în cadrul acțiunilor formulate de autorii excepției privind anularea rapoartelor de evaluare întocmite în anii 2014—2016 de către Agenția Națională de Integritate, prin care s-a stabilit că reclamanții au încălcat regimul juridic al incompatibilităților, regăsindu-se în situația de la art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003.

10. În Dosarul nr. 2.203D/2017, prin Încheierea din 12 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.201/90/2016, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dumitru Blejan în cadrul acțiunii formulate de autorul excepției privind anularea raportului de evaluare întocmit în anul 2016 de către Agenția Națională de Integritate, prin care s-a stabilit că reclamantul a încălcat regimul juridic al incompatibilităților, regăsindu-se în situația de la art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că există două proceduri distincte, cea prevăzută de Legea nr. 161/2003 și cea prevăzută de Legea nr. 176/2010, ambele privind constatarea stării de incompatibilitate și sancțiunile aplicabile ca urmare a acestei stări. Astfel, conform Legii nr. 161/2003, există o procedură de stabilire și sancționare a incompatibilității, în cadrul căreia încetarea mandatului de primar intervine *ope legis*, iar decizia prefectului trebuie să constate această încetare de drept a mandatului, fără a exista interdicția de a mai ocupa o funcție publică timp de 3 ani. Pe de altă parte, în procedura reglementată de Legea nr. 176/2010, după rămânerea definitivă a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, este aplicată sancțiunea eliberării din funcție sau o altă sancțiune disciplinară (legea nemaivorbind despre încetarea de drept a mandatului), la care se adaugă interdicția ocupării unei funcții timp de 3 ani. Or, existența a două proceduri diferite, contradictorii și imprecise, de constatare a stării de incompatibilitate conduce la discriminarea persoanelor a căror stare de incompatibilitate este cercetată și încălcă principiile consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special principiul unității de reglementare. Prin urmare, se susține că art. 25 din Legea nr. 176/2010 contravine art. 16 din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece reglementează aplicarea unui tratament în mod vădit defavorabil celor cărora le este aplicabilă procedura de stabilire și sancționare a incompatibilităților prevăzută de Legea nr. 161/2003.

12. Referitor la încălcarea art. 16 din Constituție, se mai arată că, atunci când Legea nr. 161/2003 are în vedere incompatibilitățile, ea se referă la suprapunerea exercitării efective a activităților de comerț orientate spre obținere de profit, de natură a susține posibilitatea generării unor interese personale conflictuale, cu exercitarea funcției/demnității publice. În schimb, în cazul comercianților inactivi, care nu desfășoară niciun fel de activitate profesională de comerț, nu există pericolul real de afectare a integrității în exercitarea (simultană) a funcțiilor publice, motiv pentru care nu este incidentă, în cazul acestora, rațiunea avută în vedere de legiuitor, cu prilejul adoptării Legii nr. 161/2003. Prin urmare, se solicită constatarea neconstituționalității art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003, în măsura în care noțiunea de „comerciant persoană fizică” este interpretată în sensul că include și comercianții persoane fizice

care nu desfășoară efectiv activități specifice de comerț, întrucât se încălcă principiul egalității în fața legii prin instituirea unei discriminări negative asupra comerciantului persoană fizică inactiv, fără a exista un motiv întemeiat și special care să justifice un asemenea regim.

13. Totodată, se susține că art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 încălcă dispozițiile art. 1 alin. (5), art. 21 și art. 53 din Constituție, prin lipsa de claritate și previzibilitate a noțiunii de „comerciant”, sintagmă care nu este definită de un text de lege clar, de unde provine și divergența de interpretare a acestuia. În acest sens se arată că, după intrarea în vigoare a noului Cod civil, care a abrogat dispozițiile Codului comercial, noțiunea de „comerciant” nu este definită de legislația în vigoare și nici nu poate fi dedusă din interpretarea și aplicarea dispozițiilor civile în vigoare, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 71/2011. Importanța unei corecte determinări a noțiunii de „comerciant” este pe deplin justificată și prin prisma faptului că, în concepția legiuitorului român, exprimată normativ prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008, definirea și regimul juridic al instituției întreprinzătorului persoană fizică, titular al unei întreprinderi individuale, este strâns legată de două noțiuni imprecis reglementate, respectiv: „comerciant” și „activitate economică”. Atât Legea nr. 161/2003, cât și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 operează în continuare cu noțiunea de „comerciant”, deși noul Cod civil abrogă această noțiune și reglementează o noțiune diferită, și anume cea de „profesionist”. Având în vedere acestea, dispozițiile de lege criticate sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, încălcând, astfel, și principiul securității juridice, așa cum a fost consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

14. În continuare se susține că textele de lege criticate fac „neclare și imprevizibile condițiile restrângerii libertății individuale, drept fundamental prevăzut de art. 23 din Constituție, prin reglementarea stării de incompatibilitate dintre funcția de primar și cea de comerciant persoană fizică”. În acest sens se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 603 din 6 octombrie 2015.

15. De asemenea, se susține că dispozițiile de lege criticate încălcă atât dreptul la muncă și dreptul de a fi ales, cât și libertatea economică de a dobândi statutul juridic de titular al unei întreprinderi individuale, reglementat cu titlu general prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008. Îngrădirea acestor drepturi fundamentale se face cu depășirea limitelor impuse de art. 53 din Constituție. Astfel, prin restrângerea adusă prin art. 25 din Legea nr. 176/2010 vocației de a exercita funcția de primar, această măsură nu este nici necesară, nici proporțională și nici justificată, fiind în evidentă coliziune cu prevederile art. 53 din Constituție. Pe de altă parte, această măsură contravine scopului pentru care a fost edictată, împrejurare ce conduce la încălcarea art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Totodată, se susține că dispozițiile de lege criticate conduc la arbitrarul și impredictibilitatea interpretării lor, context în care, pe tărâmul normelor incriminatorii, determină încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție. Având în vedere cazul de incompatibilitate, reglementat de dispozițiile de lege criticate, precum și sancțiunea incidentă, rezultă caracterul punitiv al acestor reglementări, incompatibilitățile fiind, prin efectul generat, în vecinătatea regimului juridic incriminatoriu de natură contravențional-penală, astfel încât devine aplicabil art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la legalitatea incriminării în materie

penală. În acest sens se invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.018 din 19 iulie 2010, nr. 460 din 13 noiembrie 2013 și nr. 418 din 3 iulie 2014.

17. În Dosarul Curții Constituționale nr. 2.203D/2017, autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate încalcă și dreptul de asociere și libertatea economică. În acest sens se consideră că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 nu stabilesc în mod clar o incompatibilitate, ci fac trimitere către alte norme de drept, prin care trebuie determinată calitatea de comerciant la care se referă. Or, legislația națională „nu poate să deroge de la normele comunitare în care, prin Recomandarea 10/2000 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, s-a stabilit că un conflict de interese sau o stare de incompatibilitate nu poate exista fără probarea existenței unui interes material care să influențeze îndeplinirea atribuțiilor oficiale cu imparțialitate și obiectivitate”.

18. Se mai susține că dispozițiile de lege criticate încalcă și principiul separației puterilor în stat, dând posibilitatea unui organ administrativ să creeze norme de drept pozitiv „prin fixarea unor situații concrete în care cetățenilor verificați li se impută stări de incompatibilitate, chiar și fără verificarea îndeplinirii criteriilor menționate prin simpla trimitere la dispozițiile art. 87 din Legea nr. 161/2003”. Mai mult, forma în care se realizează procedura în fața inspectorilor Agenției Naționale de Integritate a investit această instituție cu atribuții jurisdicționale, ducând la ideea creării unor instanțe sau foruri cu caracter extraordinar, interzise de art. 126 alin. (5) din Constituție.

19. În Dosarele nr. 1.594D/2017 și nr. 2.367D/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar în Dosarul nr. 2.118D/2017 consideră că exprimarea opiniei este obligatorie doar în măsura în care excepția de neconstituționalitate a fost invocată din oficiu.

20. **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia, în sensul că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate, interpretate în lumina reglementărilor internaționale.

21. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

22. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă, în esență, jurisprudența Curții Constituționale.

23. **Avocatul Poporului** menționează că își păstrează punctul de vedere astfel cum a fost reținut în Decizia Curții Constituționale nr. 173 din 21 martie 2017, în sensul că incompatibilitatea stabilită prin dispozițiile de lege criticate reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice. Cât privește dispozițiile art. 21 din Constituție, consideră că acestea nu au incidență în cauză, întrucât prevederile de lege criticate sunt de drept material, iar nu de drept procedural.

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la Dosarul nr. 1.594D/2017 de Agenția Națională de Integritate, susținerile avocatului autorului excepției din Dosarul nr. 2.118D/2017, prezent la ședința publică, susținerile consilierului juridic al Agenției Naționale pentru Integritate prezent la ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

26. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este reținut în actele de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie prevederile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010. Analizând susținerile autorilor excepției, Curtea observă că aceștia critică, în realitate, dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 și ale art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010. Dispozițiile art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010 au următorul conținut: *„(2) Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.*

(3) Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.”

27. Curtea observă că partea introductivă a art. 87 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 avea următorul cuprins: *„(1) Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...]”*. Ulterior, partea introductivă a art. 87 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 a fost modificată prin articolul

unic pct. 4 din Legea nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 2 mai 2017, fără să păstreze soluția legislativă criticată de autorii excepției de neconstituționalitate. În prezent, dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 au următorul cuprins: „*Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități: [...] g) calitatea de comerciant persoană fizică;*”. Însă, ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și de dispozițiile aplicabile cauzelor în cadrul cărora a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că obiect al acesteia îl constituie dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017, precum și art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010.

28. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, democratic și social, art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor, art. 1 alin. (5) privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 4 alin. (1) privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 23 privind libertatea individuală, art. 37 privind dreptul de a fi ales, art. 40 privind dreptul de asociere, art. 41 privind dreptul la muncă, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 126 alin. (5) privind interzicerea înființării de instanțe extraordinare. De asemenea se susține că sunt încălcate și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 7 privind principiul legalității pedepsei și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

29. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, din perspective similare, prin Decizia nr. 396 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 19 noiembrie 2013, Decizia nr. 93 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 21 mai 2015, prin Decizia nr. 683 din 20 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 10 februarie 2016, prin Decizia nr. 173 din 21 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 21 iulie 2017, prin Decizia nr. 336 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 16 august 2017, prin Decizia nr. 677 din 2 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 13 februarie 2018, sau prin Decizia nr. 212 din 17 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 25 iulie 2018.

30. Astfel, la paragrafele 19 și 20 ale Deciziei nr. 336 din 11 mai 2017, Curtea a reținut că problema incompatibilităților privind aleșii locali a mai fost supusă controlului de

constituționalitate, Curtea statuând, cu valoare de principiu, că textul de lege criticat reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice. Curtea a constatat că instituirea unei astfel de reglementări este impusă de necesitatea asigurării îndeplinirii cu obiectivitate de către persoanele care exercită o demnitate publică sau o funcție publică de autoritate a atribuțiilor ce le revin potrivit Constituției, în deplină concordanță cu principiile imparțialității, integrității, transparenței deciziei și supremației interesului public. De asemenea instanța de contencios constituțional a reținut că încetarea mandatului intervine în temeiul legii, în situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții sau calități incompatibile, în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție (a se vedea în acest sens Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011, Decizia nr. 1.484 din 10 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, și Decizia nr. 396 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 19 noiembrie 2013).

31. Totodată, prin Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015, Curtea a reținut că înlăturarea incompatibilității depinde de voința celui ales, care poate opta pentru una dintre cele două calități. Astfel, nu se poate îndeplini o funcție publică ce obligă la transparența modului de utilizare și administrare a fondurilor publice, dacă, în același timp, o persoană este angrenată și în mediul de afaceri, întrucât cumularea celor două funcții ar putea duce la afectarea intereselor generale ale comunității și a principiilor care stau la baza statului de drept.

32. La paragraful 27 al Deciziei nr. 336 din 11 mai 2017, Curtea a reținut că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003, prin cazul de incompatibilitate pe care îl reglementează, conțin o condiție specială, ce nu permite exercitarea simultan, de către aceeași persoană, a unei funcții sau demnități publice și a unei activități economice, în calitate de comerciant persoană fizică. Opțiunea aparține în exclusivitate destinatarului normei, care poate exercita ori activitatea economică, în calitate de comerciant persoană fizică, în condițiile legislației în materie, ori funcția sau demnitatea publică, supunându-se regimului juridic reglementat în acest sens.

33. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 din Constituție, privind egalitatea în drepturi, prin Decizia nr. 683 din 20 octombrie 2015, precizată, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate nu sunt de natură a afecta acest principiu constituțional, având în vedere faptul că demnitățile și funcțiile publice se exercită în condițiile legii, iar acestea îi vizează în egală măsură pe toți cei aflați într-o atare situație, fără deosebire pe criterii de gen.

34. Referitor la invocarea prevederilor constituționale ale art. 37, prin Decizia nr. 93 din 3 martie 2015, analizând conformitatea dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 față de exigențele impuse de normele fundamentale menționate, Curtea nu a reținut încălcarea dreptului de a fi ales, întrucât persoanele care ocupă aceste funcții publice au fost alese prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, în condițiile stabilite de legea pentru alegerea autorităților administrației publice locale.

35. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la dreptul de asociere, prin Decizia nr. 396 din 1 octombrie 2013, Curtea a statuat că art. 40 din Constituție vizează dreptul cetățenilor de a se asocia în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere, prin acestea înțelegându-se forme de asociere legale, prin care cetățenii își pot exercita drepturile politice. Prin urmare, Curtea a constatat că art. 40 din Legea fundamentală nu are incidență în cauză.

36. Referitor la pretinsa încălcare a dreptului la muncă, garantat de art. 41 din Constituție, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 677 din 2 noiembrie 2017, paragraful 21, că, potrivit art. 41 alin. (1) din Legea fundamentală, dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, iar alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă. Or, dreptul unei persoane de a înființa o întreprindere cu scop lucrativ se subsumează libertății economice prevăzute de art. 45 din Constituție, iar nu dreptului la muncă, prevăzut de art. 41.

37. În ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 45, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 336 din 11 mai 2017, paragraful 27, că, potrivit acestor norme, accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate, sub condiția respectării cadrului normativ incident. Dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003, prin cazul de incompatibilitate pe care îl reglementează, conțin o condiție specială, ce nu permite exercitarea simultan, de către aceeași persoană, a unei funcții sau demnități publice și a unei activități economice, în calitate de comerciant persoană fizică. Opțiunea aparține în exclusivitate destinatarului normei, care poate exercita ori activitatea economică în calitate de comerciant persoană fizică, în condițiile legislației în materie, ori funcția sau demnitatea publică, supunându-se regimului juridic reglementat în acest sens. Prin urmare, Curtea a respins, ca neîntemeiate, criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 45 din Legea fundamentală.

38. De asemenea, cu privire la înțelesul noțiunii de „comerciant”, prin Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, paragraful 27, Curtea a statuat că înțelegerea conținutului normelor juridice criticate, prin corelare cu alte dispoziții legale, vizează interpretarea și aplicarea legilor, în cauza dedusă judecării. Totodată, așa cum a reținut Curtea, în Decizia nr. 336 din 11 mai 2017, paragraful 28, calificarea unei persoane fizice ce desfășoară o activitate economică autorizată ca fiind comerciant trebuie apreciată, de la caz la caz, de către instituțiile/autoritățile competente, în funcție de coordonatele cuprinse în legislația de drept comun (art. 3 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011, și art. 6 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011).

39. Având în vedere acestea, Curtea constată că nici critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, sub aspectul lipsei de claritate și previzibilitate a normelor de lege criticate, nu este întemeiată.

40. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 53 din Constituție, Curtea reține că stabilirea cazului de incompatibilitate nu constituie, în realitate, o restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ci o garanție de natură să confere o autoritate morală de necontestat persoanelor care îndeplinesc funcții publice, prin asigurarea imparțialității, protejarea interesului social și evitarea conflictului de interese (a se vedea în acest sens Decizia nr. 304 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 449 din 22 iulie 2013 sau Decizia nr. 336 din 11 mai 2017, paragraful 31). Ca atare, norma constituțională invocată nu are incidență în cauză.

41. În plus, Curtea a reținut, la paragraful 23 al Deciziei nr. 212 din 17 aprilie 2018, că, prin Legea nr. 87/2017, legiuitorul a modificat substanțial soluția legislativă cuprinsă de art. 87 din Legea nr. 161/2003 și criticată de autorul excepției, în sensul că a stabilit că funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, de președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu „exercitarea” funcțiilor sau calităților prevăzute la lit. a)—k) ale art. 87 din Legea nr. 161/2003.

42. Referitor la prevederile art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010, prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, soluționând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, raportate la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) și art. 16, Curtea a constatat că dispozițiile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma „aceeași funcție” se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege. Însă, în prezenta cauză, prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010 sunt criticate din altă perspectivă, autorii excepției neinvocând neconstituționalitatea sintagmei „aceeași funcție”, cuprinsă de aceste norme, ci neconstituționalitatea sancțiunii decăderii din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică.

43. Cu privire la această critică, se reține că, în mod constant, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010 se integrează scopului legii, și anume asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale, și nu contravin normelor constituționale privind dreptul de a fi ales și restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți (a se vedea în acest sens Decizia nr. 481 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 4 februarie 2014, Decizia nr. 483 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 31 ianuarie 2014, și Decizia nr. 638 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015).

44. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

45. Pentru toate aceste argumente, Curtea constată că nici critica privind încălcarea principiului statului de drept, prevăzut de art. 1 alin. (3) din Constituție, nu este întemeiată.

46. Cât privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că acestea se referă la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei de către o instanță independentă și imparțială. Or, textele criticate instituie — fără a avea vreo legătură cu accesul la justiție — un caz de incompatibilitate a primarilor, viceprimarilor, președinților și vicepreședinților consiliului județean, nereferindu-se așadar la garanțiile dreptului la un proces echitabil.

47. În final, Curtea constată că dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, ale art. 23 referitoare la libertatea individuală și ale art. 126 alin. (5) privind interzicerea înființării de instanțe extraordinare nu au incidență în cauză.

48. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin F. Niță în Dosarul nr. 5.149/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Balogh Tibor în Dosarul nr. 43.363/3/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Dumitru Blejan în Dosarul nr. 1.201/90/2016 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și de Gheorghe Stroe în Dosarul nr. 15.721/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 87/2017 pentru modificarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și ale art. 25 alin. (2) și (3) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 500/2017
privind aprobarea schemei „Ajutor de *minimis* pentru aplicarea programului de susținere
a crescătorilor de ovine pentru comercializarea lânii”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 500/2017 privind aprobarea schemei „Ajutor de *minimis* pentru aplicarea programului de susținere a crescătorilor de ovine pentru comercializarea lânii”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 17 iulie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Valoarea sprijinului financiar reprezentând ajutor de *minimis* care se acordă beneficiarilor este de minimum 1 leu și de maximum 2 lei/kg lână comercializată, pentru schema prevăzută la art. 4 alin. (1), cu respectarea prevederilor art. 5.”

2. După articolul 6 se introduc două noi articole, articolele 6¹ și 6², cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — Anual, după încheierea perioadei de depunere a cererilor de înscriere în programul prin care solicită înregistrarea în Registrul unic pentru accesarea Programului de susținere a crescătorilor de ovine pentru comercializarea lânii, se stabilește valoarea sprijinului financiar reprezentând ajutor de *minimis* care se acordă beneficiarilor pentru 1 kg de lână comercializată, cu încadrare în limita maximă prevăzută la art. 6 alin. (2) și în limita bugetului alocat cu această destinație.

Art. 6². — Pentru anul 2019, valoarea sprijinului financiar reprezentând ajutor de *minimis* care se acordă beneficiarilor

este de 2 lei/kg lână comercializată, pentru schema prevăzută la art. 4 alin. (1), cu respectarea prevederilor art. 5.”

3. După articolul 9¹ se introduce un nou articol, articolul 9², cu următorul cuprins:

„Art. 9². — În urma verificării prevăzute la art. 9 alin. (5) și după stabilirea anuală a valorii sprijinului financiar

reprezentând ajutor *de minimis* care se acordă beneficiarilor pentru lână comercializată, direcțiile pentru agricultură județene sau a municipiului București, după caz, informează solicitanții cu privire la cantitatea de lână comercializată pentru care pot primi ajutor financiar în cadrul schemei de ajutor *de minimis*.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul afacerilor externe,
Ramona-Nicole Mănescu

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,
Alexandru-Victor Micula,
secretar de stat

București, 24 iulie 2019.
Nr. 523.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea domnului Simion-Adrian Purza
din funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu
de lucru al viceprim-ministrului pentru implementarea
parteneriatelor strategice ale României**

Având în vedere propunerea viceprim-ministrului pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României formulată prin Adresa nr. 05/MVF din 25 iulie 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.672 din 25 iulie 2019,

în temeiul art. 21, al art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Simion-Adrian Purza se eliberează din funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 26 iulie 2019.
Nr. 163.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Simion-Adrian Purza
în funcția de secretar de stat în cadrul aparatului propriu
de lucru al viceprim-ministrului pentru implementarea
parteneriatelor strategice ale României**

Având în vedere propunerea viceprim-ministrului pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României formulată prin Adresa nr. 05/MVF din 25 iulie 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.672 din 25 iulie 2019, în temeiul art. 21, al art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Simion-Adrian Purza se numește în funcția de secretar de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Toni GreblăBucurești, 26 iulie 2019.
Nr. 164.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Liana Andreea Negoită
în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu
de lucru al viceprim-ministrului pentru implementarea
parteneriatelor strategice ale României**

Având în vedere propunerea viceprim-ministrului pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României formulată prin Adresa nr. 06/MVF din 25 iulie 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.673 din 25 iulie 2019, în temeiul art. 21, al art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Liana Andreea Negoită se numește în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Toni GreblăBucurești, 26 iulie 2019.
Nr. 165.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

